

«وطن امروز» از واکنش ضد ایرانی دموکرات‌ها نسبت به تصمیم ترامپ برای خروج نظامی آمریکا از سوریه گزارش می‌دهد

این دموکرات‌های جنگ طلب

نقش «هیلاری کچ وکوله» در تأسیس داعش

مخالفت هیلاری با خروج نظامی از سوریه بخوبی نشان می‌دهد که کلینتون مخالف تضعیف تروریست‌های ضد جریان مقاومت در منطقه است. دموکرات‌ها بارها در مخالفت با خروج نظامی آمریکا از سوریه اذعان کرده‌اند که این خروج باعث افزایش قدرت ایران در منطقه می‌شود اما آنها به این سؤال پاسخ نداده‌اند که چرا خروج نظامی آمریکا از منطقه قدرت ایران را بیشتر می‌کند؟ پاسخ به این سؤال بسیار ساده‌تر از چیزی است که تصور می‌شود. این خروج باعث می‌شود ایران با سرعت بیشتری مخالفان و دشمنانش در منطقه را که همان تروریست‌ها هستند از بین ببرد. یکی از تبعات این کار، تضعیف شدن کسانی است که به صورت مستقیم و غیرمستقیم در طول چندین دهه تئورهای را در منطقه تقویت کرده و از آنها برای رسیدن به اهداف خود که همان ایجاد بی‌نظمی و آشوب بود استفاده می‌کردند. هیلاری کلینتون، همان‌طور که در موضعش علیه خروج آمریکا از سوریه رسماً نشان داد و همان‌طور که ترامپ بارها در تبلیغات و سخنرانی‌های انتخاباتی‌اش بیان کرد، نشان داده است که از نظر دموکرات‌ها ادامه حیات تروریست‌ها برای تضعیف ایران لازم است. این سیاست، جمهوریخواهان و از جمله شخص ترامپ را به این نتیجه رسانده است که می‌توان به کلینتون لقب «مادر داعش» داد. نخستین بار در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا بود که ترامپ اعلام کرد اوپاما و کلینتون با هم داعش را به وجود آورده‌اند. او بیان کرد: «همه شما می‌دانید که داعش به اوپاما احترام می‌گذارد. داعش به رئیس‌جمهور، اوپاما احترام می‌گذارد. او بنیان‌گذار داعش است. او بنیان‌گذار داعش است. او بنیان‌گذار داعش است. او داعش را بنیان گذاشته... و من می‌خواهم بگویم کسی که با اوپاما برای تأسیس داعش همکاری کرد هیلاری کلینتون کچ وکوله بود. هیلاری کلینتون کچ وکوله بود.» البته این ادعا از سوی ترامپ چندان هم دور از انتظار نبود چرا که گزارش‌های اطلاعاتی زمان و زمان وزارت خارجه کلینتون در سال ۲۰۱۲ نشان داد که «کشورهای غربی، کشورهای عرب حوزه خلیج‌فارس و ترکیه از گروه‌های اپوزیسیون سوریه برای به دست گرفتن شهرهای این کشور حمایت می‌کردند و به خطر قدرت گرفتن نیروهای سلفی تندرو یا ایجاد خلیفه در شرق سوریه و امکانی که توسط القاعده کنترل می‌شد توجه نداشتند.» این گزارش به نوشته روزنامه ایندپندنت به این معنی بود که «ایالات‌متحده و متحدانش مانند انگلستان در حال سلاح رساندن به گروه‌های اپوزیسیونی در سوریه بودند که از تباطات نزدیکی با داعش داشتند.»

مورد علاقه ترامپ که بارها به آن نیز اشاره کرد همین مسأله بود. بر اساس این گزارش، در طول دوره رقابت‌های انتخاباتی، کلینتون موضعی جنگ‌طلبانه و سخت در قبال جنگ‌ها گرفته و از حضور نیروهای آمریکایی در افغانستان، عراق و سوریه حمایت کرده بود. سنندرز هم تریخ داد تنها دربارۀ موضوعات داخلی آمریکا اظهار نظر کند و مسائل را به سمت حمایت یا انتقاد از حضور نیروهای آمریکایی در سراسر جهان نکشاند.

■ **حمایت جنگ‌طلبان از کلینتون به دلیل مواضع در قبال ایران**
نیویورک دلی‌نیوز در ادامه به مسأله ایران نیز اشاره کرده و نوشته است: «در طول دوران تبلیغات انتخاباتی، کلینتون به دلیل دوستی با هنری کیسیجینجر، خود را متعهد به در پیش گرفتن سیاستی قوی برای مقابله با ایران دانست. همین مسأله باعث شد مشاوران جنگ‌طلب بوش در شورای امنیت ملی این کشور شدت از او حمایت کرده و از مواضعش قدردانی کنند.» این نشریه در ادامه آورده است: «جنگ‌طلب بودن و تندروی کلینتون بود که باعث شد او پست ریاست‌جمهوری را در انتخابات سال ۲۰۱۶ میلادی از دست بدهد. این مسأله را تحقیقات گسترده ۲ دانستگاه بوستون و مینه‌سوتا نشان داده است. شاید همین تحلیل‌ها باشد که برنی سنندرز را به این نتیجه رسانده که شاید بهتر باشد در برهه کنونی و به دلیل اینکه در انتخابات بعدی بتواند رأی بیشتر از ترامپ بیاورد، همان سیاست ترامپ را در دربارۀ جنگ‌ها در پیش بگیرد. او بتازگی از جنگ آمریکا و همکاری‌اش با عربستان در یمن انتقاد کرده و مشاور ارشد سیاست خارجی خود را تغییر داده و از «مت داس» که یکی از منتقدان کلیدی سیاست‌های آمریکا در خاورمیانه است استفاده می‌کند. با این حال تمام نامزدهای دیگر حزب دموکرات از جمله «جو بایدن»، «هریس»، «بروکر» و حتی «لیزابت وارن» تصمیم ندادند در صورت نامزدی برای انتخابات بعدی ریاست‌جمهوری به مسائل سیاست خارجی بپردازند و در گفت‌وگوهای خود به مسائل سیاست داخلی در ایالات‌متحده بسنده خواهند کرد. از همین منظر می‌توان مشاهده کرد که تصمیم ترامپ برای خارج کردن نیروهای آمریکایی از سوریه و افغانستان، شدت سیاست جنگ‌طلبانه دموکرات‌ها را به نمایش گذاشته و دست برتر را در مسائل انتخاباتی در اختیار او قرار داده است.»

مسأله جالب دربارۀ گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی دربارۀ جنگ‌طلب بودن دموکرات‌ها اینکۀ زمانی که ژنرال متیس به عنوان وزیر دفاع آمریکا در اعتراض به این تصمیم استعفا می‌دهد و کاخ سفید تسلیم کرد، ترامپ بیان کرد از نظر او متیس بیشتر از اینکه جمهوری‌خواه باشد، دموکرات است!

رهبر اقلیت سنا، ترامپ را به خاطر دیدار با کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی مورد سرزنش قرار داد و از او خواست تحریم‌های مرتبط با کره‌شمالی را تا از بین بردن کامل برنامه‌های موشکی و سلاح هسته‌ای کره‌شمالی همچنان حفظ کند. در همان ماه سناتورهای دموکرات در نامه‌ای به ترامپ از اینکه او مانورهای مشترک نظامی با کره‌جنوبی را در جهت رسیدن به هدف مذاکره با کره‌شمالی تعلق کرده بود، شدت مورد انتقاد قرار دادند. آنها همچنین قانونی را معرفی کردند که در صورت تصویب می‌توانست جلوی هر گونه عقب‌نشینی نیروهای آمریکایی از شبه‌جزیره کره را بگیرد. در ماه ژوئیه و قبل از سفر ترامپ به اروپا، ۴۴ دموکرات از کمیته نیروهای نظامی و امور خارجی مجلس نمایندگان آمریکا از ترامپ خواستند همچنان تحریم‌ها علیه روسیه را تا زمانی که شبه‌جزیره کریمه به او کران بازگردد، حفظ کند و هر گونه همکاری نظامی بین آمریکا و روسیه را تا مدت زمان نامعین به حالت تعلیق در آورند.»

تحلیلیگر نشریه آتلانتیک در ادامه به برخی دلایل خروج آمریکا از سوریه اشاره و بیان کرده است که شاید ترامپ برخلاف روسای جمهور قبلی آمریکا بتواند رویه‌ی نوین در سیاست خارجی آمریکا راه بیندازد و سیاست‌های اصلی ایالات‌متحده در قبال کشورهای جهان را دستخوش تحول مثبت کند. آتلانتیک در ادامه تصریح کرده است: «آمریکایی‌ها غیر از حضور نظامی و قدرت‌نمایی در منطقه خاورمیانه باید به فکر همکاری با کشورها نیز باشند. این راستا، خطری ایجاد چالش و درگیری در منطقه برای اینکه ناوآمد شود جز آمریکا هیچ قدرت بزرگ دیگری در دنیا وجود ندارد، باعث می‌شود تمام فرصت‌ها برای همکاری‌های بعدی با قدرت‌های بزرگ جهانی از بین برود. هر کدام از قدرت‌های بزرگ جهانی خواهان حفظ قدرت و تأثیرگذاری منطقه‌ای بر کشورهای همسایه‌شان هستند. خطر کردن در از بین بردن تأثیرگذاری باعث می‌شود در مسائل دیگر جهانی نتوان با آنها به همکاری و درک متقابل رسید. شاید بهتر باشد آمریکا کمی به حق کشورها برای نفوذ و حضور منطقه‌ای و تأثیرگذاری بر همسایگان‌شان را بپذیرد. از این منظر می‌توان مشاهده کرد که هر قدر آمریکا بر چین یا روسیه یا ایران فشار بیاورد که در مرزهای خود محدود شوند، سخت‌تر است که از آنها برای تأمین اهدافش کمک بخواهد. تنها همکاری و درک متقابل می‌تواند معاهده کاهش سلاح‌های استراتژیک را که سال ۲۰۲۱ زمان به پایان می‌رسد به تمدید آن یا تدوین معاهده جدیدی برای جلوگیری از جنگ‌های هسته‌ای یا رقابت‌های تسلیحاتی برساند. اگر آمریکا و روسیه نتوانند در این‌باره یا یکدیگر همکاری کنند، جان بسیاری از انسان‌ها در سراسر جهان به خطر می‌افتد. دربارۀ سوریه نیز به همین ترتیب است. ایالات متحده تنها روی تعداد کمی از کردها و گروه‌های سنی مبارز اتوریست‌آ در این کشور تأثیر دارد. تنها همکاری با ایران و روسیه است که می‌تواند باعث ایجاد توافق درباره پایان دادن به جنگ سوریه شود. دربارۀ افغانستان هم همین مسأله صدق می‌کند. ایالات‌متحده روی دولت این کشور نفوذ دارد و این در حالی است که ایران و روسیه تأثیرگذاری بیشتری بر طالبان دارند و در همین حال چین نیز تأثیرگذاری بیشتری روی پاکستان دارد. یک همکاری و اجماع جهانی می‌تواند مسأله‌امنیت در افغانستان را برای همیشه حل کند. دربارۀ مسأله کره‌شمالی نیز همین رویکرد باید مورد توجه قرار گیرد. اجماع قدرت‌های جهانی و تأثیرگذاری آنها روی کره‌شمالی است که می‌تواند این کشور را وادار کند دست از سلاح‌های هسته‌ای‌اش بردارد.» نشریه نیویورک دلی‌نیوز نیز در گزارشی بیان کرده است که سیاست ترامپ برای خروج نیروهای نظامی آمریکا از سوریه، دموکرات‌ها را در شرایط بد و پیچیده‌ای قرار داده است: «تنها تعداد کمی از نمایندگان دموکرات در مجلس نمایندگان و سنای آمریکا از تصمیم ترامپ برای خروج از سوریه پشتیبانی می‌کنند. با وجود اینکه دموکرات‌ها در تبلیغات انتخاباتی خود بارها به موضوع جنگ‌های بدون نتیجه و بی‌پایان آمریکا اشاره کرده‌اند اما افراد شاخص این حزب که انتظار می‌رود در انتخابات سال ۲۰۲۰ نیز نامزد شوند، در این‌باره سکوت اختیار کرده‌اند. از جمله این افراد می‌توان به جو بایدن، کامالا هریس، کوری بوکر و حتی برنی سنندرز اشاره کرد.»

این روزنامه در ادامه نکته جالبی را دربارۀ کمپین‌های انتخاباتی دموکرات‌ها در انتخابات‌های ریاست‌جمهوری سال‌های ۲۰۰۴، ۲۰۰۸ و ۲۰۱۶ بیان کرده و نوشته است: «درحالی‌که در انتخابات‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۸ به دلیل جنگ آمریکا با عراق و افغانستان، موضوع اصلی کمپین‌های انتخاباتی مسأله جنگ بوده است و دموکرات‌ها بارها به این مسأله اشاره می‌کردند در انتخابات سال ۲۰۱۶ که هیلاری کلینتون نامزد دموکرات‌ها بود، هیچ اشاره‌ای به مسأله جنگ و خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان، عراق و سوریه نمی‌شود. این در حالی است که یکی از موضوعات

افزایش خواهد یافت. این نوع تحلیل‌ها و خوشحالی تعداد زیادی از جمهوری‌خواهان و همچنین مردم آمریکا که نظرسنجی‌ها نشان می‌داد از این تصمیم ترامپ حمایت می‌کنند، چهره جنگ‌طلب و خشن دموکرات‌ها را بیش از پیش به جهان نشان داد. بدین ترتیب تنها یک تصمیم ترامپ درباره منطقه-که البته در دوران تبلیغات انتخاباتی نیز به آن اشاره کرده بود و مسأله تازه‌ای برای دنیا نبود- روحیه و چهره اصلی دموکرات‌ها را برای تمام دنیا به نمایش گذاشت. برخلاف تحلیل غرب‌گراها در ایران که مدعی بودند دموکرات‌ها و هیلاری دنبال خروج از منطقه و دادن بخشی از منطقه به ایران هستند، واکنش هیلاری و دموکرات‌ها به تصمیم ترامپ برای خروج نظامی از سوریه و کاهش حضور نظامی در افغانستان نشان داد اتفاقاً آنها دنبال افزایش حضور نظامی در منطقه و تحت فشار قرار دادن ایران هستند.

این مسأله پدیده‌ای نیست که تنها در ایران مشاهده و تحلیل شده باشد. در آمریکا نیز تحلیلیگران بخوبی به این خاصیت دموکرات‌ها واقف هستند و تحلیل‌های بسیار جالبی در این‌باره داشته‌اند. نشریه آتلانتیک در مقاله‌ای به بررسی رفتار دموکرات‌ها درباره تصمیم ترامپ برای خاتمه دادن به جنگ‌های بی‌پایان آمریکا در دنیا پرداخته و نوشته است: «روال معمول در واشنگتن این بود که حزب دموکرات را متماایل به چپ می‌دانستند و معتقد بودند این حزب هر روز بیشتر از روز قبل به سمت اهداف و جهان‌بینی سیاسی چپ حرکت می‌کند با این حال اخیراً با پدیده‌ای روبه‌رو شده که تاکنون چندان هم توجهی به آن نشده است: در مسأله سیاست خارجی، دموکرات‌های مستقر در واشنگتن دونالد ترامپ را با اندیشه‌های راست‌گرایانه (رویکرد رئالیستی) مورد هدف قرار داده و به او حمله می‌کنند. آنها ترامپ را به دلیل دخالت روسیه در انتخابات سال ۲۰۱۶ مورد انتقاد قرار نمی‌دهند، بلکه او را به دلیل نوع رویکردش با کشورهای که تاکنون گفته می‌شد با ایالات‌متحده رویکرد خصمانه دارند و همچنین تصمیم ترامپ برای کاستن از میزان حضور نظامی آمریکایی در سراسر جهان مورد انتقاد قرار می‌دهند. ماه ژوئن سال ۲۰۱۸، چاک شومر،

بدین ترتیب پازل رفتاری اصلاح‌طلبان و حامیان ارتباط با آمریکا در ایران بدین صورت تکمیل می‌شد که با ترسیم چهره‌ای جنگ‌طلب از ترامپ، رفتار خود در جهت حمایت از دموکرات‌ها و کلینتون را توجیه و به گفتمانی صحیح و قابل تأمل تبدیل و در مرحله بعد نهادینه کردن ایده مذاکرات منطقه‌ای و موشکی با آمریکا را مطرح می‌کردند. البته این راهکار از نظر آنها سیاستی ۲ سر بود؛ اگر کلینتون به ریاست‌جمهوری می‌رسید، ماجرای اجرایی ساختن برجام و گفت‌وگوهای بعدی منطقه‌ای و موشکی به دلیل دوستی با آمریکا رواج پیدا می‌کرد و اگر ترامپ رئیس‌جمهور می‌شد نیز ترس از جنگ، آنها را به سمت ضرورت گفت‌وگو با ترامپ و دادن امتیازات منطقه‌ای به آمریکا پیش می‌برد.

■ **پشت‌پایی که ترامپ به آمریکاگران ایران زد**
با این حال این سیاست‌ها و فضا سازی‌های رسانه‌ای به دلیل شکست در به ثمر رساندن برجام و در عین حال مخالفت صریح نظام و نیز آماده نشدن افکار عمومی برای بستن قراردادهای برجام منطقه‌ای و موشکی، با این‌بست مواجه شد. در همین حال می‌توان به پشت‌پایی که ترامپ به «دموکرات‌دوستان» ایرانی زد اشاره کرد. با تصمیم شخصی ترامپ برای بیرون کشیدن ارتش و نظامیان این کشور از سوریه و افغانستان و کاهش حضور نظامی آمریکا در منطقه، تمام این تحلیل‌ها-به یکبارۀ در گفتمان این رسانه‌ها رنگ باخت. از آن مهم‌تر، واکنش هیلاری کلینتون و دموکرات‌های کنگره بود که آب پاکی را روی دست اصلاح‌طلبان که اکثر لقب جنگ‌طلب به آنها داده می‌شد، از این تصمیم ترامپ حمایت کردند. هیلاری کلینتون و رهبران دموکرات در کنگره به یکبارۀ فریاد وامصبینا سر دادند که خروج نظامی آمریکا از منطقه شدت خطرناک بوده و پنتاگون همچنان باید برهنه سوریه، عراق و افغانستان را در دست داشته باشد. آنها اینگونه تحلیل می‌کردند که خروج آمریکا از افغانستان و عراق در واقع هدیه کریسمس ترامپ به ایران و روسیه بوده و بسا این اوصاف، حضور منطقه‌ای ایران و قدرت نفوذ آن در کشورهای همسایه و بویژه سوریه شدت

گروه سیاسی: در زمان رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۱۶ میلادی آمریکا که بین هیلاری کلینتون و دونالد ترامپ برگزار شد، به لطف برخی رسانه‌های داخلی ایران که پیش‌تر نیز ارادت خود را به اوپاما و دموکرات‌ها بارها ابراز کرده بودند، حدس زدن اینکه کدام یک از ۲ طرف حامی جنگ با ایران بوده و در برخورد با کشورمان تندروتر است، کار راحتی بود. بر اساس گفتمان این رسانه‌ها که بشدت در جامعه تبلیغ می‌شد، هیلاری کلینتون مدافع گفت‌وگو با ایران و البته امتیاز دادن‌های بی‌اساس در مذاکرات هسته‌ای بود و دونالد ترامپ آمده بود تا با ایران وارد جنگی اساسی شود. آنها همین‌طور این‌انگاره را تقویت می‌کردند که در صورتی که دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا شود، حضور نظامی آمریکا در منطقه بیشتر و تهدیدات علیه ایران در مرزهایش نیز مستمرتر شده و با شدت بیشتری دنبال می‌شود. این افراد که قبل از این نیز بارها با توسل به راهکار نگه داشتن «سایه جنگ بر فراز ایران»، نظام جمهوری اسلامی را به معامله با غرب یا کوتاه آمدن در سیاست‌ها و خط قرمزهای هسته‌ای تشویق کرده بودند، بیان می‌کردند در صورتی که ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا شود احتمال خطر نظامی ولو به صورت مقطعی و کوتاه‌مدت اجتناب‌ناپذیر است.

رسانه‌های غرب‌گرا در طول مدتی که رقابت‌های انتخاباتی در آمریکا در حال برگزاری بود به نحوی به تبلیغ برای کلینتون و دموکرات‌ها پرداختند که می‌شد آنها را به عنوان اعضای کمپین انتخاباتی کلینتون در ایران نامید! آنها بیان می‌کردند هیلاری کلینتون و دموکرات‌ها طرفدار حضور نظامی کمتر ایالات‌متحده در خاورمیانه هستند و در صورت پیروزی هیلاری کلینتون، آمریکا وارد تعامل منطقه‌ای با ایران می‌شود و به دلیل اینکه خطر و اولویت اول آمریکا خطر شرق آسیا و چین است، کلینتون در صورت پیروزی وارد تعامل و گفت‌وگوئی مؤثر با ایران شده و در عین حال عربستان را هم به عنوان اهرم ثبات منطقه به رسمیت شناخته و در نهایت منطقه را به اصطلاح بین ایران و عربستان تقسیم کرده و به کار اصلی خود که تمرکز بر منطقه شرق آسیاست می‌پردازد.

دموکرات‌ها درباره خروج آمریکا از سوریه چه گفتند؟

هیلاری کلینتون در پیامی توثیقی با انتقاد از تصمیم دونالد ترامپ برای خروج نظامیان این کشور از سوریه، گفت این رئیس‌جمهور امنیت ملی آمریکا را در معرض خطر بزرگی قرار می‌دهد. کلینتون در پیامی توثیقی نوشت: هر اقدامی عواقبی به دنبال دارد؛ خواه ما در سوریه بمانیم یا نمانیم، کسانی که به دنبال آسیب رساندن به ما هستند، آنجا بوده و

در جنگند. انزوایی نشانه ضعف است. قدرت بخشیدن به داعش خطرناک است. خود را به دست روسیه و ایران سپردن احمقانه است. این رئیس‌جمهور امنیت ملی ما را به خطر می‌اندازد. هیلاری کلینتون پیش از این نیز طی سخنرانی در نشست «زنان جهان» در نیویورک همزمان با حمله موشکی آمریکا به فرودگاه نظامی الشعیرات در سوریه درخواست کرد همه نیروها و توانایی‌های هوایی سوریه نابود شود. کلینتون ادعا کرد: ما برای جلوگیری از اجرای حملات علیه غیرنظامیان و ممانعت از ریختن بمب‌های سارین بر سر آنان، باید سلاح‌ها و امکانات دفاعی سوریه را نابود کنیم. وی مدعی شد با این روش می‌توان به بحران در سوریه پایان داد!

مشاور پیشین امنیت ملی آمریکا در یادداشتی درباره تصمیم رئیس‌جمهور کشورش برای خروج نیروهای آمریکایی از سوریه و راه‌دهی به کریسمس زود هنگام ترامپ به ایران، روسیه و حزب‌الله دانست. سوزان رایس، مشاور امنیت ملی آمریکا در دوران ریاست‌جمهوری باراک اوپاما در یادداشتی در روزنامه نیویورک تایمز به بررسی

تصمیم غیرمنتظره دونالد ترامپ رئیس‌جمهور کشورش برای خروج نیروهای آمریکایی از سوریه و افغانستان پرداخت و با انتقاد از سیاست‌های وی، نوشت: رئیس‌جمهور ترامپ با تصمیمات بی‌پروای خود که به بازنشستگی جیمز متیس منجر شد، بیش از هر دشمن خارجی‌ای، امنیت ملی آمریکا را تضعیف می‌کند. رایس ادامه داد: روند تصمیم‌گیری درباره امنیت ملی کشور بیش از هر زمانی از تاریخ تصویب قانون امنیت ملی آمریکا در سال ۱۹۴۷ شکست خورده است. این تصمیمات برخلاف توصیه‌های مشاوران ارشد رئیس‌جمهور و کنگره و فاکلگیری برای متحدان‌مان است. همچنین این تصمیم هدیه کریسمس زود هنگام ترامپ به روسیه، ایران و حزب‌الله است. هزینه‌های این هرج‌ومرج بیشمار است که با استعفاي دلسردکننده و صریح جیمز متیس، وزیر دفاع شروع شده است؛ کسی که یکی از آخرین مقامات ارشد دولتی به شمار می‌آمد که متعهد به حفظ رهبری جهانی آمریکا و متحدان بود. وی همچنین تأکید کرد: فرار از سوریه تنها به نفع شبه نظامیان، ترکیه، بنسار اسد رئیس‌جمهور سوریه، روسیه و ایران است. ما با این کار متحدان کرد خود را تنها و متحدان فرانسوی و انگلیسی‌مان را که نیرو به میدان جنگ فرستاده بودند کنار می‌گذاریم.

نانسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان آمریکا در واکنش به اقدام ترامپ در اعلام عقب‌نشینی نیروهای نظامی آمریکا از سوریه، با این کار مخالفت کرد و گفت: «از استعفاي ژنرال متیس شوکه شدم و از تأثیری که این استعفا روی کشور می‌گذارد، و پیامی که برای نظامیان دارد.» وی افزود: «نظامیان ما به وزیر متیس به عنوان یک فرمانده چشم دوخته بودند، و حالا او دارد آنها را ترک می‌کند. این یک موضوع بسیار جدی برای کشورمان است.» وی همچنین در جای دیگری مطرح کرد که این کار بی‌نظمی و آشوب در تصمیم‌گیری‌های ترامپ را نشان می‌دهد.

سناتور چاک شومر نیز که با ترامپ درباره بودجه سالانه آمریکا و تعطیلی دولت نیز اختلاف‌نظر عمیقی دارد، گفت: «وزیر متیس یکی از معسود نمادهای قدرت و ثبات در این دولت بود. هر آنچه نشانه ثبات و قدرت و دانش است، دارد این دولت را ترک می‌کند.» وی تصریح کرد: «دولت هم اکنون دچار هرج و مرج و آشفتگی شده است.»

سناتور جک رید، از سناتورهای باسابقه در جبهه دموکرات‌ها تصمیم ترامپ برای عقب‌نشینی از سوریه را «آخرین کاهی» دانست که «کم‌ر شتر را شکست». اشاره او به ضرب‌المثلی عربی در همین رابطه است که آن را کنایه‌ای از دست رفتن طاقت و صبر کسی دانسته و بیان می‌کند که برخی کارها شاید به صورت معمول و رویتین و ساده باشد اما در نهایت نتیجه‌ای بسیار منفی برجا می‌گذارد. وی بیان کرد: «این سیاست چنان اشتباه، بد و به دور از واقعیت است که ژنرال جیمز متیس به این نتیجه رسید که نمی‌تواند بیش از این در مقام وزارت دفاع خدمت کند.»

